

Gazetenize Bağış yap. Abone topla.
Abone ve Bağışlarınızı Yapı Kredi Bankası Osmanbey Şubesindeki 008732-5 no.lu hesabımıza yatırınız.

TMMOB Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinin de Ölçü'ye katılmasıyla gazetemizin ortak sayısı dörde yükseldi.

15 GÜNLÜK MESLEKİ GAZETEDİR

FİYATI: 150 TL. YIL: 1 SAYI: 8-9 15 NİSAN-1 MAYIS 1987

**Açık
Oturum**

Tarih, Doğa ve Kültür değerlerimizin yağmalanması sürüyor. Otel yapılmak üzere

SIRA TAŞKISLA'DA!

Prof. Dr.
Erol KULAKSIZOĞLU

İTÜ'ülerin ve gerçek aydınların tüm uyarı ve itirazlarına rağmen, Taşkısla İTÜ'den koparılmak istenmektedir.

Yazın 6. sf.'da

Ertuğrul TIGLAY

Bir İTÜ mezunu olarak Taşkısla'nın otel yapılması sorumsuzluğunu ve buna sessiz kalınmasını hayret ve ibretle karşılıyorum.

Yazın 6. sf.'da

Yücel GÜRSEL

Bu gelişmelerde, ben şahsen, Kurtuluş Savaşı koşullarını yaratan çöküntü döneminin bütün işaretlerini görüyorum.

Yazın 6. sf.'da

Memik YAPICI

Üniversite çevresinde sınırlı da olsa Taşkısla'nın otel yapılmasına tepki duyanlar var. Öğrencilerin karşı koymasıyla yetinilemez.

Yazın 6. sf.'da

Emel MUTLU

Taşkısla'yla başlayıp giderek diğer eğitim binalarına da sıçrayacağı beklenen bu uygulamaya, öğrencileri belirli merkezlerden uzaklaştırmayı amaçlamaktadır.

Yazın 6. sf.'da

Ali ATALAY

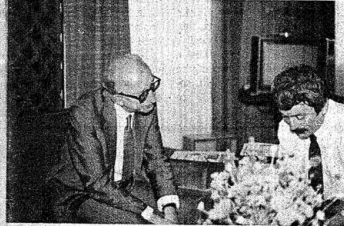
Taşkısla'yı otel yaparak belirli kimselerin hizmetine sunmak, tarih değerlerimizi ve toplumumuzun ortak değerlerini ayakta tutmak almaktadır.

Yazın 6. sf.'da

İTÜ'e bağlı tarihi Taşkısla binası otel yapılmak amacıyla restorasyon çalışmasına alındı. Burada öğrenim yapmakta olan fakülteler aşamalı olarak Ayazağa kampüsüne taşınacak. Olay, mühendis ve mimarlar başta olmak üzere çeşitli çevrelerde tepkiyle karşılanmaktadır. Gelişmeleri çok önemli ve ciddi bulan ÖLÇÜ, konuyu bir açık oturumda tartıştı. Yazı İşleri Müdürümüz Sönmez TARGAN'ın yönettiği ve Mimarlar Odası İstanbul Şubesi lokalinde yapılan açık oturuma Mimarlık Fakültesi Öğretim görevlilerinden Prof. Dr. Erol KULAKSIZOĞLU, İMO İstanbul Şubesi Başkanı Ertuğrul TIGLAY, Mimarlar Odası İstanbul Şubesi Başkanı Yücel GÜRSEL, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Temsilcisi Memik YAPICI ile Mimarlık Fakültesi Öğrencilerinden Dergi Temsilcilerinden Emel MUTLU ve Ali ATALAY katıldılar.

Ote yandan başta Taşkısla olmak üzere mesleki sorunlarımızı da içeren genelde kent ve yurt sorunlarımızın konu edildiği 4 ayrı söyleşi Süleyman DEMİREL, Erdal İNÖNÜ ve Ahmet TEKDAL ile gerçekleştirildi.

İnönü, "Tarihi mimari zengin-Demirel, "Ben şahsen Taşkısla'liklerin korunması hepimizin ön-nin otele çevrilmesini hüznle karşı-larım."

Genel Yayın Yönetmenimiz Yücel GÜRSEL, Erdal İNÖNÜ'yle

Gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni ve Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı Yücel GÜRSEL, ÖDTÜ eski rektörlerinden Fizik Mühendisi Sayın Erdal İNÖNÜ ile gerek mesleki, gerekse ülkemiz, kentleri ve belediyeçilik hizmetlerini içeren genel bir söyleşide bulundu. Halen S.H.P Genel Başkanlığı görevini de yürütmekte olan Erdal İNÖNÜ'nün T.B.M.M.'ndeki odasında gerçekleştirilen bu söyleşinin tam metnini sunuyoruz.

Yazın 10. Sayfada

Ertuğrul Tığlay(solda) ve Sönmez TARGAN soru Süleyman DEMİREL yanıtıldı

Ölçü gazetesi, eski Başbakanlardan İstanbul Teknik Üniversitesi mezunu İnşaat Yüksek Mühendisi Sayın Süleyman DEMİREL'le; başta TAŞKISLA olmak üzere çeşitli mesleki konulara ve yurt sorunlarına ilişkin bir söyleşiyi geçtiğimiz günlerde gerçekleştirdi. Demirel'in Ankara'daki evinde gazetemizin sahibi ve İMO İstanbul Şubesi Başkanı Ertuğrul TIGLAY ile Yazı İşleri Müdürümüz Sönmez TARGAN'ın birlikte yaptıkları bu söyleşiyi iki ayrı bölüme ayırarak yayımlıyoruz.

Yazın 7. 10. sf.'da

Tekdal: Turizm hayali uğruna bir takım değerlerin heba edilmesine razı olamayız.

Yazın 10. Sayfada

Ahmet TEKDAL ÖLÇÜ'nün sorularını yanıtlıyor.

Bir hukukçunun gözüyle tarih, doğa, kültür değerlerimizi ve Taşkısla... Ölet sordu, Refah Partisi Genel Başkanı Ahmet TEKDAL yanıtlandı.

Yazın 10. Sayfada

YAZILARIYLA

İzzettin SİLİER "Yasakçı" Bir Anayasa Mahkemesi Kararı
Atilla GÜRSERİS İçişleri Bakanlığı (2. Sayfada)
Yıldız UYSAL Olganüstü Genel Kurulun Ardından (3. Sayfada)
Uğur KÜBLEN Metronun Bedeli (4. Sayfada)
Serdar KOBILAY Proje ve Yapı (4. Sayfada)
Semih TOPAL Tüketimin Bilişlendirilmesi (5. Sayfada)
Fikret ALKAN Halic'ten Marmara'ya (5. Sayfada)
Cemal GÜREL Çevre Kirlenmesi ve Bitkiler (5. Sayfada)

BASYAZI

İSTANBUL MU? OTOYOL MU?

"Yıkamak, insanlara yapmak gibi kıymet mi verir? Onu en culpa herifler de emin ol becerir Sade sen gösterir 'İste budur kubbe' diye İki ırğatın in şimdi Süleymaniye Ama gel, kaldırımlı dendi mi hehayat o zaman Bir Süleyman daha lazım yeniden, bir de Sinan" Mehmet Akif Safahat 6. Kitap Asım Cildi

İ kibinbeşyüzyıllık Roma, Bizans, Osmanlı-Türk kütürel ve mimari birikime sahip İSTANBUL hem bizlerin hem de bütün insanlığın ortak mirasıdır. Onu korumak ve tüm insanlığın kültürel gelişiminyararı doğrultusunda yaşatmak, ulusal ve aynı zamanda uluslararası bir sorumluluktur.

Nitekim, İstanbul'un kültürel ve mimari mirası, hem yerli hem de uluslararası çıkar ilişkilerinin ve spekülasyonların tahribine uğramaktadır. Avrupa sermayesinin Ortadoğu ticareti, OTOYOL ve TIR geçişi 1. Boğaz köprüsüne dayandırıldığı için, İstanbul, Boğaziçi doğrultusunda, plansız bir gelişmeye maruz kalmış, betonlaşmaya başlamış, ikinci ve üçüncü köprülerin tuzakına düşmüştür.

Simdi Boğaziçinin geriye kalan tüm yalıları ve koruları yıkılmakta, tahrip olmaktadır, yıkılan tarihi yalıların yerinden otoyollar geçirilmektedir. Halic, kırılık ve tarihi eser ayırımı yapılmadan temizlenmiştir; ama, iki sahiline gökdelenler dikilmesi ve otoyollar geçirmesi planlanmaktadır.

Üçüncü Boğaziçi köprüsü ile çevre bağlantı otoyolları İstanbul'un geriye kalan tarihi dokusunun içinden geçmekte ve yıkıma neden olmaktadır.

Tüm BEYOĞLU-PERA SİT Bölgesi, otoyol geçiş ve çevresinde gökdelenler dikilisi diye yıkılmaktadır. Bu bölge Cenizlerden kalma yapılar ve 19. yüzyıl neo-klassik batı mimarisi ile Osmanlı sivil mimarisinin sentezi olarak oluşmuş bir yerleşme bölgesi niteliğiyle, bu genişlikte dünyada tek örnek durumundadır.

Modern şehirlikte tarihsel dokular yenilenerek ve yeni işlevler verilerek korunmakta, bu anlayış uluslararası kültürel anlaşmalardan anayasa maddelerine ve üniversiteler-de okutulan şehirlik derslerine kadar temel teşkil etmektedir.

İkel toplumlar, eskimolar, dışieri dökülmüş yaşlı anaları-nı beslenmelerini sağlayamadıkları için ölüme terkederlerdi. Modern tıpta, dışieri çürüme bile analarımız sonuna kadar yaşatılmakta, modern şehirlikte de tarihsel kent dokuları, yaşamsal ve kültürel sürekliliğin birikimini gelecek kuşaklara devretmek için yaşatarak korunmaktadır.

ŞEHİRLERİMİZ VE ANALARIMIZ BİZİM GELECEĞİMİZDİR

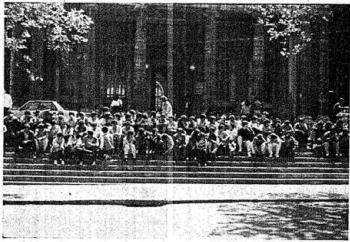
GEÇMİŞİNİ YADSIYAN BİR TOPLUM OLAMAZ.

ÖLÇÜ

Üniversite Yönetiminden Çıt Çıkıyor

ÖĞRENCİLER DİRENİYOR

Taşkısla'yı Otel Yaptırmayacağız

Öğrenciler Taşkısla binasının merdivenlerinde direniyor

Yazın 6. sf.'da

MAHKEME KARARI

Yıkımlar Hukuka Aykırıdır

4. İdare Mahkemesinin kararıyla, yıkımların dayandırıldığı 1972 tarihli plan'ın iptal edilmiş olduğu belgelendi.

Sayın Dalan ve Öztürkatalay yıkımların yasal olmadığını mahkemeye verdikleri dikketle ile itiraf ettiler.

Yazın 8. sf.'da

Mimarlar Odası İstanbul Şubesi Kültür ve Turizm Bakanlığı'nı Mahkemeye Verdi

Kentin tarihi, mimari, kültürel mirasının çok değerli bir parçasına tafası imkansız bir şekilde indirilmek istenen bu darbeyi önlemek ve "KORUMA HUKUKU" anlayışın egemen kılınmak için yürütmenin durdurulması talebinde bulunuyoruz.

Yazın 8. sf.'da

Otoyol İhalesinde Uluslararası SKANDAL

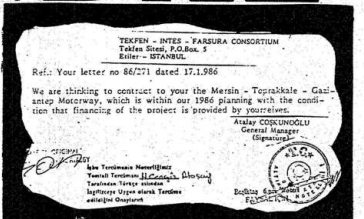
İkinci Boğaz Köprüsü ihalesini yitiren konsorsiyumlara alalecele otoyolları ihaleleri kazandırılarak devlet olanakları ulufe gibi dağıtılıyor.

DİNE ÖNCE TEKFEN-INTES-FARSURA

Konsorsiyumuna verilmesi kararlaştırılan ve niyet

mektubu da yazılmış bulunan Mersin-Toprakkale-Gaziantep karayolu ihalesinden hiçbir neden olmadan ve haber verilmeden İtalyan Farsura firması çıkarıldı.

Türkiye'de ilginç yatırımlar oluyor. Bu yatırımların kimler kararlaştırıyor, kimlere nasıl ihale ediyor. Bunları anlamak güç. Örneğin uluşm konusunda cid-

Tekfen-Intes-Farsura konsorsiyumuna verilen niyet mektubu da yatırımlar rafa kaldırılarak İkinci Boğaz Köprüsü (Fatih) ihalesine bir dizi konsorsiyum ihale ediyor.

Yazın 8. sf.'da

VURGU

Metronun Bedeli

UĞUR KÖKDEMİR
İnsaat Y. Mühendisi

Metronun bedeli, uzun süre ve şimdiki finansman sorunundan yoksun. Sağlam, gerçekçi ve süratli kaynak bulma gücünden ısrarla söz ediliyor. Böyle bir gerekçe, acaba, ne ölçüde geçerli? Türkiye'nin genelinde program/kaynak/harcama ilişkileri nasıl bir tabloya seriliyor?

Günümüzün ıktidarı daha önceki dönemlerde de görüldüğü gibi, bir yandan "hızlı ve büyük yatırım" sloganlarıyla politika yürütürken, öbür yandan da yıllık programlarla kaynak ve harcamaları arka arkası sağlığı ve olması gereken ilişkileri koparmış durumda. Bu yüzden, şu anda, açıklanması bir darboğaz yaşanıyor. Üst düzey ekonomi bakanlıkları, bakanlıklar ve kuruluşlar, hep aynı günahın suç ortakları. Ulaştırma, Bayındırlık, Enerji Bakanlıklarıyla, DSI, TEK, PTT ve Karayolları gibi bağlı kuruluşlar.

Siyasi iktidar, dönemler dengeyi açığına aşacağı çekmek için kaynak harcama dengesi bozucu girişimlerden kaçınmak istiyor. Bunun için de, yatırımları kısmaya yollanıyor. Bir örnek vermek gerekirse, 14 milyar TL keşif tutarı olan bir inşaatı projeye bir milyon TL ödenek ayırıyor. Bununla birlikte, 1980 öncesinde başlanmış 81 önemli projenin 60'ü süratle bitirilemedi. O halde, izlenen çelişkili politika, önümüzde sürüyor ve düşük maliyetli yatırımları tamamlamak yerine, yatırımları budadak ya da hiç girişimsek şekilde sona ulaştırıyor.

Bu koşullarda, sorabiliriz, metro projesinin bu 81 projeden farkı ya da eksikliği nedir? Nüfus artışı, metro süratli ulaşımı sağlıyor. Öyleyse, sözkonusu 81 projenin yalnızca çekmede doğan maliyet artışıyla resmi DPT rakamlarıyla 300 milyar TL'ni aşsın. Buna karşılık 4-5 yıl içerisinde bitirilmesi öngörülen 7 km'lik Ferhatpaşa-Akarsay hattının hesaplanan maliyeti 333 milyar TL.

Kaldı ki, son bir yılda özellikle (1985-86), yerel yönetim yatırımlarının teşvik i kapsamı içinde yer alan toplam yatırımların katkı payı büyük ölçüde gösterildi. Yüzde 2'den yüzde 11'e çıktı. Ancak şimdiki DPT, belediye yatırımlarına ambargo uygulamaya kalktı. Temmuz 1986'dan bu yana, çok özel durumlar dışında, belediyelere teşvik belgesi verilmiyor. Yine de, buna bir engel gözüyle bakılabilebilir. Çünkü Başbakan Ekonomik İşler Yardımcısı, "gerekirse, büyük kent belediyelerine kaynak aktarmayı yapabiliriz" demişti. Bu sözler, önmüzdeki günlere ilişkin bir bayram işiz "seçim" diye okunmuştu. Şekeri deşilse eğer, demek ki, yerel yönetimlerin önemli yatırımlarına devlet katkısı yapılabilecekti. Bu durumda, metrodan daha önemli nasıl bir belediye yatırımı düşünebiliriz?

Kaldı ki, 1987 Ulaştırma Şurası, çalışmalarının sonunda bemsizliği raporda, "kentsel raylı sistemlerin planlama ve projelendirilmesinde Bakanlıkça yetkili ve sorumlu olması i gerektirir" görüşüne yer veriyor. Öyle ya, Boğaz Köprüsü bir devlet yatırımıdır. İki kez böyle büyük ölçüde uygulamada görüldü. İstanbul Metro'su da aynı haydiye bir devlet yatırımı sayılacak gerekirdi. Dahası, Cumhuriyet dönemi bir saygınlık yatırımı.

İstanbul Belediyesi'nin 1987 bütçesi, yaklaşık yarım trilyon (523 milyar) TL. Buna karşılık, Başkan Dalgıç'ın konuşmasına bakarsak, aynı yıl içinde, kente bir trilyon tutarında bir yatırım yapılacak. Demek ki olağan koşullarda bir trilyon yatırım bütçesine sahip olan; ayrıca olağandışı olarak da Maliye Bakanlığınca'dan destek sağlanabilecek bir Belediye, yalnızca metro gündeme geldiği zaman parasızlıktan söz ediyor. Acaba, para, boyalı kıldırılmaz için mi?

Açıklık politikasını demokrasiyi için vazgeçilmez sayıyorsa, amacımızı açık açık söyleyelim: metroyu yaptıktan yana mıyız, yoksa değil mi?

Çevre Kirliliği ve Türkiye

1 MAYIS 1987

İMO İstanbul Şubesi Çevre Komisyonu

Evsel ve endüstriyel atıksuların deşarjı ile akarsu ve denizlere verilen kirlilikler sudaki canlı hayatı yok etmekte, doğal suları insanlar tarafından yeniden kullanılamaz hale getirmektedir.

Hızlı nüfus artışı ve endüstriyel insanlığına doğal kaynaklardan daha çok yararlanmaya yönelmiştir. Ancak doğanın bu hızlı kullanımı sırasında doğanın alanları doğaya atık olarak verilmiş ve doğaya yaratılan hasar gözard edilmiştir. Bunun sonucu doğanın iç dengesi bozulmuş ve çevre kirliliği problemi ortaya çıkmıştır.

Akarsu ve deniz kenarında yaşamın gelişmesinin ilk evrelerinde evsel ve hayvansal atıkların kaynaklanan patojenik kirlenme, endüstriyel ile birlikte büyükmisale eklenen ilüvyal (BOİ) yığılma atıklar ve kimyasal maddelerin deşarjı ile daha büyük kirlenmeye dönüşmüştür.

Çevre kirliliğinin bu denli güncel ve yaşamı tehdit eder hale gelmesi doğadaki ekolojik dengeyi bozması ve faydalı kullanımlarını engellemesi bu sorunu giderme ve önleme çalışmalarını gündeme getirmektedir.

Evsel ve endüstriyel atıksuların deşarjı ile akarsu ve denizlere verilen kirlilikler sudaki canlı hayatı yok etmekte, doğal suları insanlar tarafından yeniden kullanılamaz hale getirmektedir. Özellikle körfezler ve haliçler gibi su hareketlerinin az olduğu bölgelerde kirlilikler yığılmakta ve giderek bu bölgeler birer açık kanalizasyon haline gelmektedir. Deniz ve akarsu kirlenmesi ve bu yollarla çevre kirlenmesinin öneme ve güncel yönünü oluşturmaktadır.

Ülkemiz denizleri ve akarsuları için de durum aynıdır. Özellikle Ege, Marmara ve Karadeniz kıyıları ayrı derceden kirlenmiştir. İzmir Körfezi, İzmit Körfezi, Marmara kıyısı ve Haliç içinde canlıların çok az barındığı bölgelerdir.

Odalar ÖLÇÜ GAZETESİ ile DAYANIŞMA GECESİ yaptı

İçişleri Bakanlığı'nın, mali kaynak yaratmak amacıyla İstanbul'da şubesi bulunan tüm Odaların ortaklığıyla bir gece, seçtiğimiz günlerde Yeniköy Kültür Restoranı'nda yapıldı.

Yüksek bir katılım sağlandığı gözlenen gecede, İMO İstanbul Şube Başkanı ve ÖLÇÜ Gazetesi Başkanı Ertuğrul TIGLAY bir konuşma yaptı. Daha sonra Mimarlar Odası İstanbul Şubesi Başkanı ve Gazeteciler Genel Yürütme Kurulu Başkanı ÖLÇÜ ile gece hazırlanan Oda yöneticilerinden Makina

Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Başkanı Yavuz BAYÖLKEN ve Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Başkanı Ünal ERDOĞAN da birer konuşma yaptılar.

Ölümü ve yapıcı bir hava içinde geç saatlere değin sürer gecede seç sanatçıları ve seçti müzik parçaları ayrı bir renk kattı. Gecede düzenlenen ve en fazla emeği geçen Odaların Komitesi yetkililerinden elde edilen bilgileri göre, gecede sağlanan hasılatın ÖLÇÜ'nün en az bir savaşı finans edecek denli yüksek olduğu öğrenildi.

1/9/1985-1/9/1986 DÖNEMİNDE ÇEŞİTLİ KAYNAKLARDAN BELEDİYELER İÇİN SAĞLANAN KREDİLER

Borçlu	Kreditör	Miktar	Faiz	Vade Anl. Tarihi
1) Ankara Büyükşehir Belediyesi (E.G.O.) (70 adet köprükü obüsü alımı projesi)	Bank of Hungary	3.092.810 US \$ % 8		2/5/91 18/9/1985
2) İstanbul Büyükşehir Belediyesi (Hizli Tramvay Projesi)	Skandinaviska Enskilda Banken Post-Öch Kredit-Banken Zentralsparkasse Und Kommerzbank Wien	312.201.613 FS Libor + 0,5		5/15 yıl 8/3/1986
3) İstanbul Büyükşehir Belediyesi	Svenska Handelsbanken	30.000.000 FS % 2		10/30 yıl 8/3/1986
4) Ankara Büyükşehir Belediyesi (A.S.V.) (Ankara İme Suyu Projesi)	Svenska Handelsbanken	493.000.000 AS % 6		4/20 yıl 20/3/1986
5) İzmir Belediyesi	Swedish Handelsbanken	128.153.344 FS Libor + % 0,375		3/10 yıl 8/3/1986
6) İzmir Belediyesi	Svenska Handelsbanken	122.051.763 FS Libor + 0,5		4 yıl 8/3/1986
7) İstanbul Büyükşehir Belediyesi	Exportfinans (Norveç)	82.250.000 DM Libor + % 2,25		2,5/10 yıl 24/7/1986
8) Ankara Büyükşehir Belediyesi (A.S.V.)	Alman hükümet kredisi	34.000.000 DM % 2		10/30 yıl 11/8/1986
9) İzmir Belediyesi	KfW Kredisi	54.195.000 DM % 7,26		10/20 yıl 11/8/1986
10) İzmir Belediyesi	Flatilati Europa SpA	11.000.000 DM 7,36 DM		6 ay /5 yıl 20/12/1985
11) İzmir Belediyesi	Ulrich Amman İsviçre	1.604.800 SFR 6,50 SFR		6 ay/5 yıl 20/12/1985
12) İzmir Belediyesi	Ranga Engineering SpA	2.481.600 DM 6,50 DM		6 ay/5 yıl 20/12/1985
13) İzmir Belediyesi	Bronto Skyfit Ltd.	3.956.900 DM 7,00 DM		6 ay/5 yıl 20/12/1985
14) İzmir Belediyesi	Joseph Vögele AG	1.856.527 DM 7,00 DM		6 ay/5 yıl 20/12/1985
15) İzmir Belediyesi	Bomack-Mecklenck GmbH	2.079.465 7,00 DM		6 ay/5 yıl 20/12/1985
16) İzmir Belediyesi	Daf Trucks B.V.	30.324.450 HFL 7,00 HFL		6 ay/5 yıl 20/12/1985
17) İzmir Belediyesi	Kredit Suisse	3,6 SFR 6,625 SFR		37 ay/8 yıl 2/ 7/1986
18) İzmir Belediyesi	Hessische Landesbank	7,5 DM 7,00 DM		37 ay/8 yıl 2/ 7/1986

Çevre kirliliğinin bu denli güncel ve yaşamı tehdit eder hale gelmesi doğadaki ekolojik dengeyi bozması faydalı kullanımlarını engellemesi bu sorunu giderme ve önleme çalışmalarını gündeme getirmektedir.

Çevre kirliliği sorunu ile daha önce karşılaşılmış endüstriyel atıkların kirliliği giderici ve önleyici yöntemleri araştırması, uygulanması ve giderek yeni yöntemler geliştirilmesidir. Gelişmiş ülkelerde çevre sorunlarına bilimsel gözlem arama çabaları 1950'lerde ortaya çıkmış ve tartışılmaya başlanmıştır.

Ortak çalışmanın zorunlu hale gelmesiyle BM'nin çalışma alanlarından birini de çevre sorunları olmuştur. 1972'de 130 ülkeli bir araya geliren "Stockholm Konferansı" (BM İnsan Çevresi Konferansı) bu konudaki çalışmalarda önemli bir yer tutmuştur. Bu konferansta çevre sorununun çözümünde ortak ilke ve politikalar saptanmış, 5 Haziran günü bütün dünyada, Dünya Çevre Oturumu olarak kutlanmaya başlanmıştır. 28 Ekim 1982 tarihinde ise BM Genel Kurulunda "Dünya Doğa Anayasası" kabul edilmiştir.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur.

1950'li yıllardan başlayarak çevre sorunu akademik düzeyde ve basında tartışılmaya başlanmıştır. 1958'de "Haliç'in Kirlenmesi" araştırılması ve 1962'de Hıfzısıhha okulu tarafından Ankara'da hava kirliliği önleme çalışmaları bunlardan bazılarıdır. 1970'li yıllar çevre konusunda ilginç artışı ve kamuoyunun da çevre tartışmalarına katılmaya başladığı yıllardır. 1975'te kurulan belediye başkanları katılımlı ile Marmara ve Boğazlar Belediyeler Birliği oluşturulmuştur.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur.

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İst. Şubesinden sağlanılabilecek ya da Ödeme isteyebilirsiniz.

Yazık ki, bugün, proje asıl işlevinin dışında, yapı ruhsatının alınmasında gereken

Ortak çalışmanın zorunlu hale gelmesiyle BM'nin çalışma alanlarından birini de çevre sorunları olmuştur. 1972'de 130 ülkeli bir araya geliren "Stockholm Konferansı" (BM İnsan Çevresi Konferansı) bu konudaki çalışmalarda önemli bir yer tutmuştur. Bu konferansta çevre sorununun çözümünde ortak ilke ve politikalar saptanmış, 5 Haziran günü bütün dünyada, Dünya Çevre Oturumu olarak kutlanmaya başlanmıştır. 28 Ekim 1982 tarihinde ise BM Genel Kurulunda "Dünya Doğa Anayasası" kabul edilmiştir.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur. 1950'li yıllardan başlayarak çevre sorunu akademik düzeyde ve basında tartışılmaya başlanmıştır. 1958'de "Haliç'in Kirlenmesi" araştırılması ve 1962'de Hıfzısıhha okulu tarafından Ankara'da hava kirliliği önleme çalışmaları bunlardan bazılarıdır. 1970'li yıllar çevre konusunda ilginç artışı ve kamuoyunun da çevre tartışmalarına katılmaya başladığı yıllardır. 1975'te kurulan belediye başkanları katılımlı ile Marmara ve Boğazlar Belediyeler Birliği oluşturulmuştur.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur.

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İst. Şubesinden sağlanılabilecek ya da Ödeme isteyebilirsiniz.

Yazık ki, bugün, proje asıl işlevinin dışında, yapı ruhsatının alınmasında gereken

Ortak çalışmanın zorunlu hale gelmesiyle BM'nin çalışma alanlarından birini de çevre sorunları olmuştur. 1972'de 130 ülkeli bir araya geliren "Stockholm Konferansı" (BM İnsan Çevresi Konferansı) bu konudaki çalışmalarda önemli bir yer tutmuştur. Bu konferansta çevre sorununun çözümünde ortak ilke ve politikalar saptanmış, 5 Haziran günü bütün dünyada, Dünya Çevre Oturumu olarak kutlanmaya başlanmıştır. 28 Ekim 1982 tarihinde ise BM Genel Kurulunda "Dünya Doğa Anayasası" kabul edilmiştir.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur. 1950'li yıllardan başlayarak çevre sorunu akademik düzeyde ve basında tartışılmaya başlanmıştır. 1958'de "Haliç'in Kirlenmesi" araştırılması ve 1962'de Hıfzısıhha okulu tarafından Ankara'da hava kirliliği önleme çalışmaları bunlardan bazılarıdır. 1970'li yıllar çevre konusunda ilginç artışı ve kamuoyunun da çevre tartışmalarına katılmaya başladığı yıllardır. 1975'te kurulan belediye başkanları katılımlı ile Marmara ve Boğazlar Belediyeler Birliği oluşturulmuştur.

Ülkemizde Cumhuriyetin ilanıyla başlayan çevrenin korunmasıyla ilgili çalışmalar ancak son birkaç yılda yoğunlaşmıştır. İl kez 1926'da sular hakkında kanun çıkarılmış, 1930 yılında ise Belediye Kanunu ve Hıfzısıhha Kanunu yürürlüğe konmuştur.

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İzmir Şubesi Yürütme Kurulu

Bu konuda kardeş örgüt İzmir Tabipler Odası'ndan Selanik Tabipler Odası'na kardeş odası seçmesi istemiyle örneğin yıla girerek yüzerlikleri, konuyu bilgilendirmek amacıyla, yakın çevresi ve ilgili tesislerde bulunan diğer meslek odalarını da içermektedir. Bu ilke halkların arasında iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

İMO İst. Şubesinden sağlanılabilecek ya da Ödeme isteyebilirsiniz.

Yazık ki, bugün, proje asıl işlevinin dışında, yapı ruhsatının alınmasında gereken

İzmit ve Karamürsel Ziyaret Edildi

5 Mayıs salı günü, Şubemiz yetkilileri, İzmit Temsilciliği ve Karamürsel'de aynı günün ikinci ziyaretine bulundu. İzmit'te İMO Temsilcisi Temel Çubukçu'yla yapılan görüşmede, Belediye başkanlarıyla yeni satın alınan arsaların kentsel tasdikinin sağlanması, ödeniklerin toplanabilmesi, adreslerin geçerli ve güncel kılınması ve de İzmit merkezinde gerçekleştirilmesi amaçları "Betonarme Proje Yapımı Semineri", vb., sorunlar üstlenildi. Ayrıca, konuşmalarına da Odamız yetkililerinden Nejat Sezer, Tarık Petan ile Yıldız Batı da katıldı.

Bu arada, İzmit'te Belediye Başkanı'nın birlikteliği gösterdiği ortak lokalite Özalp'ta İzmit'ten alınmasında bu yana, üye-örgüt ilişkilerinde elverişli bir gelişimin gözlemlendiği de özellikle dikkat çekti.

Daha sonra, İzmit'ten sonraki saatlerde Karamürsel'e geçen Şubemiz sorumluları, İzmit Belediye Başkanı'na ziyaret etti. Karamürsel'de dikkat çekici bir şekilde yapılan proje kooperatifi nedeniyle, projelerin teknik denetimi ve projelerin kalitesini yükseltmek için sorunlar tartışıldı. Karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu. Alınabilecek önlemler üstünde duruldu.

Ardından, Karamürsel'de, Şubemiz başkanı bir temsilcilik kurulması amacıyla gerçekleştirilen Şubat 1987 toplantısına katılan yetkililerden Zeki Dalay, Recep Özbakır, Ertuğrul Onal ve Recai Bayraktar'la aynı ay görüşüldü. Genel bir durum değerlendirilmedi. Eksiklikler, gereksinimlerle yönlere ilişkin veriler ve koşullar saptandı.

PROJECİN GÖZÜYLE Proje ve Yapı

SERDAR KUBILAY

Proje yapı üretimi sürecinin ilk aşaması. Proje ile üretimi arasında ilenince temel çizgi kesişmektedir. Yaptırımla taşıdığı katkı üzerinde üretilir. Proje hem uygulanabilir olmalı hem de uygulamayı yönlendirebilmelidir.

Projeyle yapının niteliksel ve niceliksel boyutları ele alınır. Bir projenin uygulanabilmesi için seçilen malzeme uygun yöntemler uygulamakla bilinir ve anlaşılır, öte yandan da ekonomik olmalıdır. Kuşkusuz ki yapı için kullanılan kaynaklar elde edilecek yarardan, ulaşılabilecek değerdan fazla olmalıdır. Yinelecek, bir proje uygulanabilir, anlaşılabilir ve amaca uygun olmalıdır. Ancak başarılı bir projeye, iyi niyet ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi, yerleşme ve gülenmesi için kivilimlerden biri olmalıdır çağırıştır.

Proje uygulanabilir olmanın yalnızca uygulayıcının alışkanlıkları ve nitelikleriyle kendini bağlayamaz, üretme egemenliği de her proje, başından sonuna dek üretimi yönlendirir. Üretim hedefleri, ancak, kanıksamızla üretme projesi tam tamlama için zaman kazanamaz. Proje, bu gereği karşın, üretimi bütün aşamaları ve sorunlarıyla öngörme hedefinden vazgeçemez. Öte yandan, uygulama sırasında bütün hedef, projeyi uygulamak olmalıdır. Bunun için de projeyi uygulama birincisi sıkı sıkıya bağlanmalıdır.

Bir yapı projelikle yapının kâğıt üzerinde temel taşı oluşturulur. Kullanılacak malzeme, yerleri ve boyutları verilir. Yapının tek elemanlarının boyutları ve kendilerinin oluşturan alt öğelerin malzeme ve boyutları saptanır. İyi bir proje, yapının üretimi bütün yönleriyle hiçbir belirsizlik olmadan verilecek biçimde tanımlar.

Yazık ki, bugün, proje asıl işlevinin dışında, yapı ruhsatının alınmasında gereken

belgelerden birer sayılıdır. Bir kentsel arsa ya yapılacak inşaatı yalnızca başlatma ilgilendirir. Çünkü çevre geliştirilmesi, gerek maliyet, gerekse fiziksel özellikleri açısından geriye dönüşü zor sonuçlara yol açmaktadır. Etiketleri kaldırıcı. Kent insanlarını da ancak eşitlikli içimle yararlanılabilmektedir. Bir yapı bir gereksinim olduğundan, üretimi, üretilen olarak ortaya çıkışından kullanımlarına, hem bir toplumsal sonuçtur; hem de bir kez kentsel alanda somutlaşsa, artık toplumsal yapının bir parçasıdır. Bir yapı, üretilen toplumsal niteliklere uygun biçimde üretilir, denetlenen ve uygulanan bir projeye gereksinim vardır. Proje, yapıya doğrudan, toplumsal yaşama ve şu tarihsel "an" a yerleştirmek için zorunludur.

Kuşkusuz, projenin gereğini açık açık yazdığını ya da, proje bugünkü ilişkileri yansıtmadığına göre birer edimdir. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze çarpan olanaklarla gerçekleştirilir. Dışardan bir müdahale olmadıkça süreç, de, üretimin niteliği daha fazla düşünme eğilimi gösterir. Bir yandan gültüğe çarpan ve büyük etkiler taşıyan yapılar, öte yandan bu konuda güvensizlik yaratanlar, malzeme, üretim, yapı ve toplumsal sonuçtur. Üretim, üretilen toplumsal niteliklere, eldeki daha araçlarla, ilk bakışta göze

Tüketicinin Bilinçlendirilmesi

Şeminur TOPAL

Uzm. Zir. Yük. Müh.

Günümüz tüketiminin içinde bulunduğu karmaşık ekonomik çevre mal ve hizmetlere karşı akılcı hareket edebilmek için bazar bilimleri tüketiciye götürülmesi- ni zorunlu kılıyor. Bu bilginin başında tüketici- ni araştıranlar vardır ve desteği ile sunulacak "pazar bilgisi" gelmektedir. Gıda tüketicisinin sorunlarını büyük önem- nedini; tüketici eksik, aldatıcı-yanıltıcı bilgilere açık ya da hiç pazar bilgisine sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Pazar bilgisi; tüketicilere alışveriş öncesinde tüketime kadarki aşamalarda mal ve hizmetlerle ilgili verilebilmek bilgilerin tümüdür. Özetle profesyonel pazarlamacılar karşısında, amatör tüketiciler biraz daha bilinçlendirilmeli, kendi bilgilerini doğru ve tarafsız bilgi sağlayabilecek kaynaklar- dan eksiklidir. Tüketiciler konularında genellikle, reklamlardan, kendi aralarında görüşmelerden, vb. kaynaklardan sağlanan bil- gilerden yasa kişisel gözlem ve deneyimlerinden yararlanmak- ta olduğunu belirttik.

REKLAMCILIGIN ANA İLKESİ

Reklamcılığın ana ilkesi bilindiği üzere, satışları artırma ve kolaylaştırma amacıyla abartı ve çarpıklık kavramların ala- bildiğine zorlanmaktadır. Böylelikle bir pazarlama özellikle gıda tüketicisini kolayca yanıltabilir. Ayrıca, beslenme ve sağlık- ı bozması yanında cazip ambalaj ve çarpıcı reklam et- kinlikleri ile maalesef tüketim alışkanlıklarını değiştiren pek çok gıda maddesi, pazarlamada adeta ele geçirilmiştir. Bunların her çoğu Gıda maddeleri Tüzüğüne ve standartlarına adı dahi geçmemiş ve sadece edv müsadelerle veya benzerlikler- den yararlanarak piyasaya çıkarıldığı için, ciddi bir kontrole- dahil tabi tutulmamaktadır. Böylece, pralin, meyve özüleri, çok sayıda şekerlemeler, tanımlı olmayan kakaolu, fındıklı et- zeler ve pek çokları özelliği çocukların büyük bir zevkle- ttiği ürünler olarak dev satış reklamları kurtulmaktadır.

Yine gıda kalite kontrolünde devletin yasa dolaylı olarak yet- kilili ve görevli 6 kuruluşumuz (Sağlık ve Sosyal Yardım Bakan- lığı, Belediyeler, Tarım Orman ve Köylüleri Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Maliye ve Gümrük Bakanlığı, Türk Stand- artları Enstitüsü) varken ve 24 kanun, 6 tüzük, 3 yönetmelik ve 2 ayrı protokolle kontrol hizmetleri yürütülürken, gerek bu kavram karışması ve gerekse tüketim ve standartlarımızdaki bo- şluklara çeşitli kalite bozukluğu ve sağlık sorunları yaratabilen pek çok gıda maddesi pazarlanmaktadır.

Gıda tüketicisinin sorunlarını büyük bir bütümlü de ekono- mik edenebilir. Geleniş toplumumuz sosyo-ekonomik nedenlerle eskiden benimsediği "evden üretim" tarzını artık bırakmış du- rumdadır.

Ambalaj olmaksızın, alışkanlık halinde tüketilen, pek çok hazır ürünün temel öğeleri kalite bulabildiği ve çok daha ucuz- ulla maddelendirilerek görülmektedir.

TÜKETİCİNİN GÖREVİ

Bozruk çıkan malların karşısında, tüketici çeşitli kontrol ve yet- ki mercileri hakkında etrafı gözlemli, bu işi benimseye- rek yapmalıdır. Buraya kadar, örneklerini sunmaya çalıştığım konularda tüketicilerimize devletimize büyük sorumluluklar düş- maktadır. Tüketicimiz, çeşitli basın-yayın kuruluşlarına, konun- ulla ilgili ve uzmanlarına uyarılmalı, aydınlatılmalı ve bunun da ötesinde gelişmiş Batılı ülkelerde olduğu gibi devlet eliyle, örgütlenmelidir. Tüketiciler örgütleri ve birliklerini kurma- ulla, bunun mahalli idareleri denetimli ya da bizzat (tüketici- lere yürütülmesi, "Koruyucu" ya da "Denetim" ilke örneği Ahilik ve Lonca sistemleri yanında Osmanlı İmparator- luğu zamanında çıkarılan 1491 tarihli "Kanunname-i Hüthab- ulla Bursa" adlı kanundur. Bu kanun 1839'da kaldırılmış, 1854'de "Şehremini" uygulamasına dönüştürülmüş, 1865'te nahlar yoluyla yapılan denetimler de son bulmuştur. Cumhuriyet dö- neminde 1930'da çıkarılan "Ticarette Tahrifin Men'i ve "İhracat- ulla Murakabe ve Korunması" yasa, 1942'de Rafik Saydam Merkez Hıfızına Enstitüsü İla ve Gıda Kalite Denetimi Ya- ulla ile dolaylı bir örgütlenme başlamış olup, bu örgütlenme 1954'de kurulup, 1960'da bugünkü halini alan Türk Standart- ları Enstitüsü ile sürmüştür. 1971'de Ticaret Bakanlığı'na Tu- ketici Sorunları Şubesi kurulmuş, ancak 1974'de "uzman perso- nel bulunmadığı" gerekçesiyle kaldırılmıştır. 1975 ve 1977'de bu amaçla kurulan İstanbul ve Ankara'daki iki dernek de etkin olamamıştır. 1982 yılında ise tüketicinin korunması devle- tin anayasası bir yükümlülüğü haline gelmiştir ve konu Anaya- sanın 172. maddesi ile düzenlenmiştir. Ayrıca T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nun 1984 yılında Tüketicinin Korunması Hak- ulla Kanunu (tasarısı hazırlanmış) bu konu bir bütün ola- rak ele alınmıştır. Ancak henüz tam işlerlik kazanmamıştır.

TÜKETİCİNİN 4 TEMEL HAKKI

Bu kurulların, gelişmiş ülkeler de çok önce teşkilatlanmış ve etkinlikle işlevlerini sürdürmektedirler. Örneğin, ABD'de 22 yıl- ulla "Dünya Tüketiciler Hakkı Günü" kutlanmaktadır. Bu gün- lerin 1962 yılındaki kutlama şöyledir devrin başkanı Kennedy, tüketicilerin 4 temel hakkının var olduğunu belirterek bu hak- ları şöyle özetlemiştir:

1. Güvenlik hakkı: İnsan sağlığı ve yaşamına karşı tehlike- li mal ve hizmetlerin tüketimden uzaklaştırılması.
 2. Bilgi edinme hakkı: Tüketicilerin yanıltıcı, aldatıcı yanlış ve eksik bilgi, reklam, etiket vb. uygulamalara karşı korun- ulla.
 3. Seçme hakkı: Tüketicinin birden çok çeşit mal ve hizmet sunulması.
 4. Sesini duyurma hakkı: Kamu politikalarının oluşmasında tüketicilerin görüşlerinin dikkate alınması ve işlenmesi.
- Bu tip olumlu eylemler, pek çok gelişmiş ülkelerde yaygın kampanyalar şeklinde bireylerin etkinliğine katkı indirmiştir. Bu- ulla geniş anlamda, üreticilerin de bilinçlendirilmesi doğrultusunda, tüketici-üretici arasında karşılıklı güvenin oluşturulması şek- line dönüştürülmüştür. Bir zincirin halkaları gibi gelişen hizmet- lerle, eğitimli tüketici bilinçlenmekte, bilinçlenen birey, gerek- sinimi doğrultusunda çeşit ve arasylla, üreticisi şartlandırmakta ve ayrıca uygun üretime yönelmektedir.

SONUÇ

Sonuç olarak, üreticinin kârını, tüketicinin beğenisi kazan- ulla sağlığı, ekonomik bir üretim-tüketim zincirinin biran önce kurulması ve zaman gerektiren gerekçelerle tüketim- ulla. Burada esas görev birer oto kontrol organı olarak seç- mesini bilmesi, eğitimli ve bilinçli tüketiciler birliğin varlığı ile sağlanabilir. Her birey mutlaka bir gıda tüketicisi oldu- ulla, bizzat kendisi, ailesi, toplumu, vatandaşları için dürtüst ve in- sanlık yaklaşımlarıyla olayı sahiplenmelidir.

Çevre Kirlenmesi ve Bitkiler

Cemal GÜREL

Ziraat Y. Mühendisi

Çevre kirlenmesi: canlı ve cansız varlıklar üzerinde zararlı etkiler bırakarak, çevre ortamında meydana gelen fiziki, kimyevi ve biyolojik değişikliklerdir.

Çevre kirlenmesi, dünyamızda ilk canlılardan beri vardır. Ancak, tabiatın yarattığındaki var olan denge sebebiyle, çevre kendi kendisini temizlemektedir. Fakat, zamanımızda tabii dengeli kirlenme oranı bakımından olumsuz yönde bozulan ve tabii temizleme faktörlerinin kapasite- si aşılan gelişmeler neticesinde, çevre kirlenmesi problemi dün- ulla çapında ağırlığını hissettir- mektedir.

Canlıların yaşayabilmeleri için, genetik yapı karakterleri ile çevre şartlarını uygun bir dengenin- ulla bulunması gerekmektedir. Her canlı için belli çevre şartları esastır. Uygun yaşama şartlarının doğrudan doğru- ulla, canlıda birtakım fizyolojik değişimler olabilmektedir. Bu sınırlar dışına çıkırsa canlı yaşamaz.

Çevre kirlenmesinin zaman- ulla problemleri, insan nü- fusunun hızla çoğalması ve bü- yüyen teknolojilerden kaynak- lanmaktadır. Toprakın, havanın, suların ve besin maddelerinin kirlenmesi ile insan, hayvan ve bitkiler için önemli problemler ortaya çıkmaktadır.

Fabrika, bina bacaları ve eg- zozların çıkan gazlar insan, hayvan ve bitkilerle zararlı ol- maktadır.

SO₂ gazı: Petrol rafinerilerin- ulla çıkarılır. Bazi bitkiler 10 mil- ulla 2 kısım SO₂'ye 6 saat maruz kalınca zarar görürler. Yonca arpa, yulaf, turp marul ve çam ağaçları yusuf, birkirilerdir. Arızalar karakteristiktir olup, de- marlar yeşil olduğu halde, damar aralarında nekrotik sarmallara dönüşür. Bununla beraber SO₂'in karaleke hastalığına sebep ol- ulla, alüminyum süperfosfat fabrika- larından çıkar. SO₂ ile berabe-

Haliç'ten Marmara'ya

Fikret ALKAN

Ziraat Yüksek Mühendisi

Haliç'in kirlenmesi ile ilgili problemler uzun bir sü- ren beri bilinmekte ve üzerinde çalışılmaktadır. Bugün- kü durumunu görmek için Haliç köprüsünden geçmek yeterlidir. Haliç eski haline döndürülmese bile, bu- günkü hazine durumundan kurtarılması, Haliç'e boşaltılan kir- leticilerin önlenmesi için iyi sahiline iyi ana taşıyıcı yapılmak- ta. Bu taşıyıcı kanalları ile sahili arasında, sanayi kuruluş- larının uygun yere nakledilmesi planlanmıştır. Buna bağlı ola- rak bogaşan yerlerin nasıl kullanılabileceği Haliç çevresinin yeni- den düzenlenmesi konusunu oluşturmaktadır.

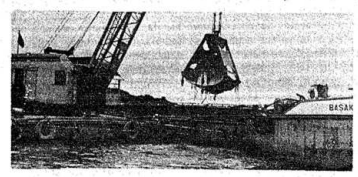
Haliç sularının temizlenmesi uzun vadede gerekçesizce- ulla bir olaydır ve öncelikle tedbirlerin alınmamasından sonra Ha- liç sularının özelliği gereği tabii camuru meskun bölgeler- den gelen yağmur suları ile değişmektedir. Tabii stabilitesi de gözönünde tutularak üst kısımlarda camuru camurunun bir mik- tar taranması gerekli olup, Haliç'e düzenli birtakım su akımı- nın girilmesi sağlanmalıdır.

Kağıtlara ve Alibeyköy dereleri üzerinde biriktirme yapıla- ulla yapılarak, dere suları dindirilerek dolma problemi ge- çerilebilir olacaktır.

Tüm bu yapılmaları gerekli ve bir kısmı da yapılmakta olan olu- ulla biran önce aşamada olduğunu görmek için Haliç bir ge- zintiye çıktığımızda; bir adet prizmanın keşfini Haliç'in cam- duru derinliklerine daldırarak dipten aldığı camuru herbi- ri yediyüz tonluk Şat'lara doldurduğunu görülmüştür. Ne varki sorun bununla bitmiş olmuyordu. İşin asıl ilginç yönü bu dol- durma işi bittikten sonra basılıyordu. Herbiri yediyüz ton Ha- liç camuru taşıyan bu Şat'lara nereye boşalacaklardı?

Balkırlarla yapılmış görüşmelerde Haliç'ten alınan di- camurunun Kumkapı önlerinde MARMARA'ya boşaltıldığı ger- çeki acı bir şekilde dile getirildi.

Ne yazık ki Marmara denizi bugün ülkemiz denizleri için- de en şiddetli ekolojik hasara uğrayan ve şiddetli gittikçe artan bir tempo- ulla tüm özelliklerini yitirme noktasına doğru gidi- mektedir.

Haliç'i temizlemek amacıyla alınan di- camurunun Marmara'ya dökülmesi, Marmara denizinin yarım yüzyıldır bozma- ta, gerek deniz içindeki canlılar ve gerekse deniz-insan ilişkileri için son derece sakıncalı bir olu- ulla ortaya çıkarmaktadır. Bu durumun bir an önce giderilmesi Marmara denizinde tehlike- li sınırlara yaklaşan kirlenmenin önlenmesi için Haliç'ten alınan di- camurunun Karadeniz'e dökülmesi daha uy- gun düşmektedir. Bunun nedeni Karadeniz'de yağışın 200 m. derinlik ile sınırlanmasıdır. Bu derinliğe di- camurunun verilmesi Karadeniz'deki canlılara zarar veremeyeceği gibi bir süre sonra Marmara'ya da yeni bir Haliç yağışından kurtaracaktır.

Doğal Gaz Sempozyumu

TMMOB Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinin düzenlediği Doğal Gaz Sempozyumu geçtiğimiz günler- de İstanbul Ticaret Odası Meclis salonunda yapıldı

Sempozyumu açış konuşmasında Kim ya Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı M. Tuncer İŞİL, doğal gazın gelecekte de olsa yurdumuzda gelişini sevinçle karşılayordu dedi.

Doğal gazın enerji kaynağı olduğu kadar, petrokimya, gübre vb. endüstrilerde kimyasal hammadde olarak kullanılabilece- ni dikkati çekti.

Uygun fiyat politikalarıyla endüstrinin temiz enerji açığına orta vadede çözüm olabileceğini, uzun vadede alternatif temiz enerji kaynakları bulunması gerektiğini söyledi.

Doğal Gaz teknolojisinin transferinde anahtar teslimi ihale yönteminin kullanılmasının yanlış olacağını, ülkemizde yetişmiş insan gücü, bilgi ve ekipman kaynaklarından yararlanılacak yön- temlerin geliştirilmesi gerektiğini belirtti.

Sempozyuma çok sayıda kamu ve özel sektör temsilcisiyle iz- leyicinin katılımı, siyasi parti temsilcilerinin bulunuşu, konu- ya verilen önemi gösteriyor.

Aydın AKYÜZ: Doğal gazın tanımını yaparak, tarihi ge- lişimini, yeryüzündeki rezerv dağılımını ve ülkemizdeki doğal gaz rezervini değerlendirdi. 350-400 milyon m³ rezervimizin 15 mil- ulla m³ yıllık harcamayla en az 25 yılda tükeneceğini söyledi.

Yaman AKALIN, ulusal doğal gaz politikasını anlatı; Hamitabat-İstanbul-Gemlik-Eskişehir-Ankara doğal gaz hattıyla kentsel ulla ve Gübre, Petrokimya tesisleriyle, hatun çevre- sindeki tesislerin enerji ve hammadde giderilerinin sağlanma- sını planlandığını, Çevrin santrallerinde elektrik enerjisi üre- timinin de sağlandığını söyledi.

Gaz de France Temsilcisi Mr. PORTRAIT Dağıtım Şebekesi- nin öncelikle ağır sanayinin (Demir, Çelik, Çimento, Cam) ve do- ulla gazı hammadde olarak kullanılabileceğini, kimya sanayi- ni yönlendirilmesi gerektiğini, şebekeye gazlı buhar santralleri, Sema- mik, Refrakter (Tuğla, Kiremit), Metal eritme fırınları (Alü- minyum, çelik) ve diğer tesislerin kurulması, siltörzo üre- timi, mezbahalarda sıcak su temininde, ekme fırını ve Bis- küit fabrikalarında kullanılabileceğini belirtti.

ÖĞLENDEN SONRA Saat 14.00' TE BAŞLAYAN İKİNCİ OTURUMDA DANIMARKA ULUSAL GAZ ŞİRKETİ (NAT- UR GAS) TEMSİLCİSİ Mr. CLAVSEN; Endüstriyel Tesislerde gaz tüketimi uygulamaları, diğer enerji

Sempozyum başında da büyük ilgi gördü.

girdirilebilir karşılaştırarak anlattı; Birincil enerji kaynağı olarak öneminde dikkati çekerek, Doğal gaz karşılıklı satılacak mal ve hizmetlerin ekonomimize yansması ve kimya sanayine girdi ola- rak yapacağı katkılara değindi.

Aynı sempozyumun öğleden sonraki bölümünde yapılan pa- nel'de söz alan Ağrı Milletvekili Paşa SARIOĞLU: "Doğal gaz genel enerji politikası içinde değerlendirilmeli gerekir" de- di. Konuşmasında belirlediği bir enerji politikamızın bulunma- dığını da vurgulayan SARIOĞLU, "Doğal gaz alanında da bu- gün ciddi bir politika oluşturmamız mümkün olamayacağı" be- lirtti.

Sempozyum'dan bir görünüm.

"Şişli Çevresi; Dünyü, Bugünü, Yarını" Sempozyumu Yapıldı

İŞİL BELEDİYE BAŞKANLIĞI ile TMMOB KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİNİN DÜZENLEDİĞİ "ŞİŞLİ ÇEVRESİ; DÜNYÜ, BUGÜNÜ, YARINI" Konulu Sempozyum 26 Nisan 1987 Salı günü İTÜ Maçka Maden Fakültesi Atatürk anfisinde büyük ilgiyle bir izleyicinin katılımıyla yapıldı.

Şişli Belediye Başkanı M. Emin SUNGUR açılış konuşmasında İSKİ'yi ŞİŞLİ'nin kanalizasyon sorununu süruncemede bırakmakla suçladı.

Prof. Dr. Adnan AYDIN Şişli çevresinin gelişti- rişini ve bugünkü gelişmeleri ulla ederek "henüz Haliç çevresinde suyu kirlen- tirilen unsurların temizlenmesine geçilmediğini" söyledi.

Devamı 6. sf.

Yabancı Dil Kursu

Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin düzenlediği İngilizce dil kursları üç ayrı kur'da toplam altmış kursiyerin katılımı ile sürüyor. Kursiyerlerin daha iyi kaynaşmasını ve değişik kurslardaki öğrencilerin tanışmasını sağlamak için 26 Nisan 1987 Pazar günü düzenlenen Sapanca gezisine katılan bir grup öğrenci bu tür gezilerin sık sık tekrarlanması gerektiğini söyledi.

Fotoğrafta beşelerini alan bir grup kursiyer görülüyor

Modern Analiz

Yöntemleri Kursu

Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinin düzenlediği MODERN ANALİZ YÖNTEMLERİ" kursu 4-8 Mayıs tarihlerinde TÜBİTAK ve FAKO'da uygulamalı olarak gerçekleştirildi.

Kursiyerlere uygulanan analiz sonuçlarına göre; genellikle daha spesifik konularda ve daha kısa sürelerle kursların tekrarının yararlı olacağı ve aletli uygulamaya saatlerinin artırılmasının gerektiği belirtildi.

Kursa ilgi ve sağlık kurullarında İSKİ, Sumerbank, İSKİ, Hazine ve Diş Ticaret Müşaharlığı, Üniversiteler, TÜBİTAK gibi kamu kuruluşlarından 50 kişilik bir meslektaş katılımı sağlandı

Doc. Dr. Derin ORHON "İSTANBUL METROPOLİTAN ALANI"nın ön önümüştür. İstanbul'da çevresinde- ulla konusmasında özetle: Teknik Kısıtlamalar ile ön görülen temel ilkelere göreleri kirlenme kavramlarını aşarak kanalizasyona verilen atıklar kavramıyla ilgili düzenleyici programları anlattı.

Doc. Dr. Nursen İPEKOĞLU ise İstanbul için sularında kirlenmesine değindiği konusmasında Uluslararası Sağlık Örgütünü normlarına uygun olmayan ölçümler bulunduğunu ve tifo, dizanteri gibi hastalıkların istatistik değerdendirilmeyle yöresel ölçümlerinin paralellik gösterdiğini söyledi.

Doc. Dr. Kiriton CURI konusmasında çöp politikamızın olmadığını, bu nedenle atıkları yeterince değerdendirilemediğini, 40 bin S'a alüminyum hürdası, 126 milyon S'a demir hürdası, 21 milyon S'a kağıt hürdası itti ettiğini söyledi. Çöpi faydalı maddelerin istenmeyen yerlerde bulunmaları olarak tanımlayan CURI, "Avrupa'nın hatalarını tekrarlama konusunda değili" dedi. "Batılılar geri kazanımı maddelerle yapmış eşya kullanyor, çevreyi kirlenmeye eşya kullanmaya dikkat ediyor, biz ise marifetimsi gibi cam şişelere depositozuz yazyor, plastik şişe kullanyor ve Yunanistan'da taneşine yüz lila verip teneke kutu ileri ediyoruz" dedi.

Murat ÇİTİRÖĞLU Türkiye'de kömür kullanımı ve çevre kirliliği ilişkilerini değerdendirerek, tam yannay sağlayan merkez istma sistemleri ve aşkayan yataklı kömür kazanlarının kullanımı anlattı.

Melih KERESTECİOĞLU'nun bildirisiinde iyi kademli atık su tesisleri ve PLASTİFAY ATIK SU ARITMA TESİSİ'ndeki uygulanan biçimi ele alndı. Diş kaynaklı projelerin sorunlarını dile getirmeye yolaçan bu bildiriyi tartışmaların sonucunda, çok ucuz geç önenen diş kaynaklı tahhütlünün pahalı ekipman önerilerine dikkat çekildi.

Günay KOCASOY, "Denizlerin Kirlenmesi" konulu bildirisiyle, derin değeri kavramı ve Marmara'ya uygulamasındaki olası zararları dikkat çekerek, Haliç'teki sorunu Marmara'ya taşıyacak önlemler alınması gereğini vurguladı.

Prof. Dr. Sait GÜRAN "Çevre Kanununun Uygulanmasında Dikkat Çeken Üç Nokta" konulu bildirisi; yasal mevzuatında çevreye ilgili değili, olumlu bir anlayış dikkat çekerek; Anayasa ve Çevre Yasasının gerek tek kişilere ve gerekse kurumlara çevre kirliliği ile ilgili doğrudan bavyur hakkı veren farklı yapıpında dikkati çekti.

Doc. Dr. Olcay TÜNAY "Endüstrilerde Kirlenme Kontrolü Yaklaşımları" konulu bildirisiyle; temel kirlenme kavramları, ön artıma ve merkezli atım sistemleri olarak ulla.

İSKİ'den Oktar TİMUR'un eleştirileri cevapladı; son konuşmada; iki kimsenin kullanıma ve işle suyunuz kirlidi diyemeyeceğini, kanalizasyon sorununu çözümünün pahalı ve zaman alan bir yatırım konusu olduğunu, iki yıl gibi bir sürede bu sorunun da çözümünün tamamlanacağı" savıyla sempozyum sona erdi.

Emel Mutlu

genel kurulun ikinci gününde ele alınarak onaylandı.

Bu yönetsimle, aynı uzmanlık dallarında değişik alanlarda ve kurumlarda çalışan üyelerin birbirleriyle ilişkilendirilmesi, bilgi ve deney birikimlerini karşılıklı aktarılması, kusaklar arası iletişimin geliştirilmesi ve örneğin içinde bulunduğumuz çalışmalarla biyoteknoloji ile yönetim kurullarının değişime periyotlarından bahzimsi, sürekli çalışmaya grupları olarak kurumsallaştırılması amaçlanıyor.

Örneğin, Şehircilik, Tarihsel Mirası Miras, Yapı Üretimi-Yapı Standartları-Konut, Mimari eğitimi gibi konularda bu

Yarışmalar Komitesi Yönetmeliği ile Milli İleri Yönetimlik için sunulan işi Öde Yönetim Kuruluna yetki ve sorumluluk verildi.

Trabzon Temsilciliklerinin bu dengeyi sağlayacak çalışmalarını, bu kez de Merkez Yönetim Kurulunun onayı ile Olağanüstü Genel Kurula sunulan öneri birliği ile kabul edildi. Böylece Trabzon Temsilcilikliği Mimarlar Odasının 6. şubesi oldu.

Bu karardan sonra bir komisyonca yayan Trabzon Temsilcilik Komitesi Mehmet Ali Yarıldırmı ile Trabzon temsilcisi tekserüde eder, kazandırdıkları yetki ile çalışmalarını başlatmış oldu. Bu kez de Trabzon'da yapılacaklar hakkında sözledi.

**Sonuç olarak tatil köyümüzde
20. yüzyılda bir Türk aydınının
hakettiği dinlenme ve huzur
ortamına kavuşacaksınız.**

PSIN.	1987	2.000.000. - TL
1987		
Demir	150.000 TL	
Hayat	150.000 TL	
Temiz	150.000 TL	
Agnes	150.000 TL	
AUGUSTO ARA BONO	150.000 TL	
Elmi	150.000 TL	
Agnes	150.000 TL	
Hayat	150.000 TL	
ARALIK ARA BONO	500.000 TL	
1988		2.700.000. - TL
1988		
Demir	300.000 TL	
Selen	300.000 TL	
Hayat	300.000 TL	
Agnes	300.000 TL	
Hayat	300.000 TL	
HAZIRAN ARA BONO	300.000 TL	
Temiz	300.000 TL	
Agnes	300.000 TL	
Hayat	300.000 TL	
Elmi	300.000 TL	
Elmi	300.000 TL	
Agnes	300.000 TL	
Hayat	300.000 TL	
ARALIK ARA BONO	700.000 TL	
1989		5.100.000. - TL
1989		
Demir	500.000 TL	
Demir	500.000 TL	
Selen	500.000 TL	
Hayat	500.000 TL	
Agnes	500.000 TL	
Hayat	500.000 TL	
HAZIRAN ARA BONO	800.000 TL	
Temiz	500.000 TL	
Agnes	500.000 TL	
Hayat	500.000 TL	
Elmi	500.000 TL	
Elmi	500.000 TL	
Agnes	500.000 TL	
Hayat	500.000 TL	
ARALIK ARA BONO	650.000 TL	
1990		7.700.000. - TL
GENEL TOPLAM	27.700.000. - TL	

“Demiryoluyla Bırakmak Geri zekâlılık.”

ca erişilebilecek projeleri tanıtmak. Mesela Konya şehrindeki Yer Köyü santral. Göksun'un yakın kolları üzerinde kurulumu bir şale santraldir. Daha çok şaleleri olarak bilinenlerdir. Erzurum'da Törtüm'den, Kayseri ve Sivas'a Şar'dan, Kütahya'ya Köyü'den, Isparta ve muntakası Kaval'dan, Elazığ ve muntakası Hazar gölüne elektrik ortalaması 380 metre yakın bir düştürün yarıları santral projeleri geliştirildi. Erzurum'da da Girevlik şalesi vardı, orada da bu şalelerden faydalandık. Rize bölgesinde kışkire santrali yapıldı. Bunlar her, yakındaki kasaba ve şehirler elektrik veren tek santrallerdir. Sonra donduk hava bazında santralleri tek tek ettik. 50-60'lı yıllar arasında ben DSI Genel Müdür idim. Türkiye'nin hangi dağdan hangi pınar çıkıyor, bu pınarlar kaç metre yüksekliğe suya sahiptir ve ne kadar akıtıyor santral düşüyor, tüm bunları biliyorduk. Daha sonra pınar santralleri geliştirdik ve bu projeler enteroktebe şekelleye Türkiye'nin bütün şehir ve kasabalarını santrallerini birbirine bağlayan bir sisteme kavuştuk.

1950'li yıllarda Türkiye'nin bir tek kilometre yüksek yerli hattı yoktu. Sadece Cizdere ile Isparta arasında bir kat yapıyorlardı. Türkiye'nin bugün 42 bin km yüksek yerli hattı var. Artık Türkiye'de bu alanda kamuyla kamuyla, bunu kamuyla yapıyorlar prensipte tartışılacak bir konu yok. Düşü ve belde olan her yerde aşığı yakın bir santral oluşturulmuştur. Bunların en güzelinden bir tanesi Giresun muntakasında Kütürn deresi üzerindeki Doğan-kan Santralidir. Sonuç olarak, küçük suları üzerindeki küçük santral yapılabilecek çok az yer kalmıştır Türkiye'de.

“Mühendis yaratıcı kudreti, mühendisler arasındaki fikir farklarında aranmalıdır.”

TMH (Türkiye Mühendislik Haberleri Dergisi)
Ekim 1958, sayı 11

mu inşaat halindeydi, Eğirdir Gölü'ndü. 925 kotunda ve 130 km mesafe içinde sufiri geldi. Bunun 10 km mesafesi üzerinde dere 600 metre düşer. Biz bu 600 metrekül düşüğü kullandık. Şimdi bizim hemen altında bir baraj yapılmıştı. Karacadağ'dan bu barajı bizim daha 300 metre kullanılabilecek düştürmüydü. Bu barajı da 150 metresinin kullanılabilecek. Türkiye'nin birinci binayen bir taraflı yok. Bu konuda envanterimiz tamamdır. Çıkarcaklarımız elektrik miktarı da artık bilmekteyiz.

Yağın yağmur esen üzerinden hesap yaparsanız, 538 milyar kw/saat elektrik çıkacağı tahmin edilebilir. Fakat kabili-ince projelerinden bazıları yakın bir miktar 110 milyar kw/saatir. 25 milyar kw/saat. Fırın nehrinden, bir 10 milyar kw/saat. Fırın nehrinden alınırlar. Başta da bu buna ilave ettiğimiz zaman belki 40 milyar kw/saat daha alınabilir. Diğer imralkımızda ise su azdır. Ama Çoruh'a hiç dokunmadık. Çünkü orada bir takım korkulmuş vardır. Biliyorsunuz orası zelele fazı hattı üzerinde bulunmaktadı. Sonuç olarak diyebiliriz ki, gerek yapılan ve gerekse yapılabilecek olan santralimiz üzerindeki santrallerimiz bakımından, yani elektriklik-ince mesalesinde Türkiye çok iyi bir dosyaya sahiptir. Türkiye'nin kalkınmasında bu büyük bir katkı edilebilir.

E. TIGLAY: Sayın Demirel, açıkladığınızda bu anlaşılabilecek gibi artık nükleer santraller gündeme gelebilir mi? Bu santraller bir fantazi midir? Yoksa gerekli midir?

S. Demirel: Geç kalmıştır, çok geç kalmıştır. **E. TIGLAY:** Nükleer santraller gerek teknoloji açısından, gerekse yakıt olarak kullanılan hammaddesi açısından bir daha balmışlık getiremeyecek midir? Böyle bir problem var mıdır?

S. Demirel: Vardır tabii. Nükleer santral hadisi bide 20 yıla yakın vardır. Onun olarak ben 1980 senesinde Akkuyu santralini her şeyini tamamlamaya inşaatı geçecek duruma getirmiştik. 15 seneye yakın bizim tekniğimizden tereddüt gösterdik, acaba yapalım mı, yapamayalım mı diye. Size dün nükleer santrallerin örnekleri veriyim. Avrupa Ortak Pazar ülkelerinden 10-12'isi elektrik enerjisinin %35'e yakını nükleer santrallerden elde etmektedir. Bunlar içinde Fransa elektrikliğin %74'ü nükleer santrallerden sağlanmaktadır. %25'i ise kömür ve hidroelektrik santrallerdir. Diyebiliriz ki, bugün Fransa'da refahı, refahı sepelelerinden birisi teknoloji gelişmiş olmalarıdır. Ayrıca Fransızların bu teknolojiyi, İngilizlerinkinden yarı yarısı kullanıyor. Bugün Sovyetler Birliği'nde, İngiltere'de, Belçika Amerika'da nükleer santraller elektrik üretimi için %30-35'lere varmaktadır. Fransa bu alanda hepsinin önüne ve rekabet yapabileceğini gücünü buradan almaktadır. Çünkü bu teknoloji ile elektrikliğin yarı fiyatına malietmektedir.

Nükleer santral hadisi elektrik mesalesi olarak da görmeliyiz. Bunu başbaşa bir teknoloji olarak öğrenmek ve geliştirmek lazım. Nükleer teknolojiyi insanlığın tahribi için kullanmak şart değil. Zaten böyle kullanırsanız bu insanlığın sönmek demektir.

E. TIGLAY: GAP projesiyle ilgili bir sorun vardı. Bu projenin münasabı sizsiniz. Ancak bu proje Doğu Anadolu kalkınmasında sadece tarım açısından bir işlev yüklenmiş kalmıştıydı. Sanayi açısından bir işlev yüklenmesi mümkün değildi mi? Enterokente beşebekinin dağılması, Doğuya teşvik için bir elektrik kullanımı sağlanamaz mı? Buradaki bir sınır sanayi kurulumu teşvik edilemez mi? İran ve Irak'a da hitab edecek bir yapılabilecek buradaki sanayi kuruluşlarını yatırımları özendirilemez mi? Sizin böyle bir etüdünüz oldu mu?

S. Demirel: Çok belirlime gerekirse Güneydoğu Anadolu projesi tarım açısından bir proje değildir. Enterge bir projedir. Enterge projenin hedefi vardır. Su ve toprak kaynaklarını geliştirilmesidir. Dicle ve Fırat nehirlerinin havzasında 20 milyon dönüm arazi sulanacaktır. Bu hemen hemen Türkiye'de sulanabilir araziye denk sayılabilir. Ve 30-35 milyar kw/saatte elektrik üretecektir. Ama bu projenin tamamı değil, sadece başlangıcıdır. Bu tümeyle bir kalkınma projesidir. İtalya'da, İngiltere'de, Amerika'da bu bunun çok güzel örnekleri vardır. Ve bizim GAP projesi de örneklere benzerinin en iyisidir.

Bu projenin bütünü içinde aynısı yapılmıştır, hava meydanları yapılmıştır, yollar, demiryolları yapılmıştır, eğitim tesisleri yapılmıştır. Urfalı Eğitim Fakültesi halen faaliyettedir, orası üniversite haline gelecektir. Mardin muntakası eğitimci kadra-çadır. Diyarbakır ve Gaziantep'te üniversitelerimiz var. Eğitimi bu düzeye tüm bölgeye yayılabilmiz. Buna dayalı olarak sanayi kuracağız. Bunların sınıra hitap etmesi şart değil. Buradaki sanayi ve tarım ürünlerini İskenderun limanına taşımak problem değildir. Bu ürünleri muhafazadan sonra da işletmeye kadar katma değer koyacağız.

Binaenaleyh, projenin içinde, kültür, altyapı, sanayi ve daha ağaçlandırmaları topekinin yürütülmesi biçimde yapılmıştır. Benim grünpü durduğum konu budur.

E. TIGLAY: Yalnız burada bir tehlike var. Bu enerji enterokente beşebekle su anda planlız bir biçimde büyütmek olan Marmara Bölgesi sanayiye aktaracak. Bunu engellemek, bu enerjiyi bu bölgenin kalkınmasında kullanmak büyük önem taşıyor. Bu bölgenin kalkınmasında değildi mi? Örneğin ucuz elektrik vererek de teşvik unsurları kullanmak.

S. Demirel: Mümkündür, yalnız elektrik tek başına bir faktör

değildir. Bir meklemekte elektrikli beşebek içinde değil, işiştini beşebek için sanayi kurum. Yani elektriktir bir kazaanımı elektrik üretilecek.

Ülkemizin bu bölgeleri geliştirmeye daha yeni başladık. Gerçi buradaki çok şeyler yapılmış ama, diğer şehirlerimiz gibi büyüyen, sistemli bir büyüme yapılmamış. Binalarındaki çizgilerinden, bölgenin çok güzel özellikleri var. Binalarındaki çizgilerinden, türüne gelene kadar bu özelliklerin bozulmamasına dikkat etmek gerekir. Buradaki enterge projeleri böyle bir bütün içinde almak ve uygulamak konusunda benim yazmış sayısız eserlerim ve konuşmalarım var. İsterseniz size gönderebilirim. Yazmış benim bir şayetim var. Bu (GAP) proje enterge olarak yürütülmüyor. Mühendislik tarafı galip. Ancak bu projelerde hadise mühendislik bilmiyor. Çıkardığımız nemay insan unsuruna gütececek birleşik ve insan mesut, bahiyya yapacak biçimde ve bölgeyi insanı, manzarasıyla medeni kılıya sokacak bir çalışma yapılması lazımdır. Enterge projeden ancak budur.

E. TIGLAY: Bizim bir de inşaat sektörüne ilgili bazı endişe ve şikayetlerimiz var. Enflasyon özendirin ve özellikle kent toprakları üzerinde spekülasyon değer artırırları büyük boyutlara ulaştırın bir sektör durmaktadır. Bu da Türkiye'de varolan enflasyon daha da kamıştırmaktadır. Gayri menkul değer artırırların önlenmesi, en azından vergileşirmesi ya da spekülasyon bir olay haline gelmesinin önlenmesi konusunda bir devlet politikası oluşturulabilir mi? Şu anda böyle bir politika var mıdır?

S. Demirel: Enflasyon kontrol altına alınması değinmiş şeylerin hepsi biziya gerir. Esas kaynak enflasyondur. Değinin konudaki olay da paradan kaçıyor. Çünkü para bu sene 100 lira, önce 50 lira, öbür yıl 10 lira. Böyle bir istikrarlı olduğu bir meklemekte para kaçacaktır. Toprağı gidecek, binaya gidecek, altına gidecek.

E. TIGLAY: Şu anda konut politikasında da bazı çarpıklıklar görülmektedir. İnsanlarımız ev sahibi olmak istiyorlar, ama 7, 8, 10 milyona malietli bir eve daha basım sokar. “Benim evim 30 milyon liradır” diyorlar. 20 milyon liralık bir spekülasyon kazanç peşinde koşmaya başlıyor. Burada barınmak ihtiyacından doğan ev sahibi olma isteği, böyle bir kazanç şahsi olma yönelimi ya da yönlendiriliyor. Bu eğilimin birikiminden çıkan sonuçlar Türkiye'de büyük ekonomik sorunlar yaratıyor mu?

S. Demirel: Yaratılmış ve yaratıldığı yerden kalkması zor hale geliyor. Çünkü 8 sene devam eden bir enflasyonun tahribatıdır bunlar. Yalnız değinmiş değeri artırlar her yerde değil. Bu artış sentlere göre değişiyor. Kimi semtlerde sabit kalırken, kimi semtlerde alaka, hayale emelylek fiyatlarla uşuyor. Bunlar her netice. Türkiye'de enflasyon kontrol altına alınır, vergiye adan getirişleri bunların hepsi sanal duruma gerir. Nizaminden kastım sudur. Arsa spekülasyonu her devide var, olağüstü bir ama göze batmayacak, böyle boyutlara ulaşmayacak biçimde olur.

E. TIGLAY: Son bir sorum daha olacak. Ulaştırma sistemimizde son günlerde raylı sistemlerin bir kaçış yapıldığını. Örneğin Arifiye-Sincan demiryolunun günyüzünde yazıldığı. Bu da projelerin terk edilmesini, dış kredilerin bulunamaması olmasına yoruyorduk. Ama arastırılmalarımızda gördük ki, dış firmalar bu alanda da kredi vermiyor. Çünkü bu alanda demiryolu ve raylı sistem karşı bir ilişkililik var. Bu konuyu da değerlendirir misiniz? Şiz bizim gibi raylı sistemden de gerektiği fikrine katılıyor musunuz?

S. Demirel: Türkiye'de 8 bin km demiryolu var. Bunun 4 bin km si Abdullahi'ten kalmadır. Abdullahi'ten sonra ise Türkiye'nin 10 sene devam eden dağılı. Birey yapmaya da imkan kalmıyor. Geri kalan 4 bin km de Cumhuriyetin yaptığı demiryolardır. Bu demiryolları bugün eskimıştır. Ortalama 400 saat sürat. Bu demiryolları 600 tonluk yük taşıyabilir. Kaldırılabilir kapasitedir. Avrupa ise bu alanda geniş bir restorasyona girmiştir. İspanya örneğinde 10 yıl içinde demiryoluna 10 milyar dolar yatırım yapıyor. Bunun hükümet programında ilan etti. Fransa yine bu alanda yüksek sürat demiryolu projelerini yapıyor. Paris-Marsilya, Marsilya-Paris-Lyon arası ve bir çok hatlarını demiryoluna çevirmiş. Öte yandan dünyamızın bir çok ülkesinde, Amerika'da, Sovyetler Birliği'nde, Avrupa ve İngiltere'de yüksek sürat demiryolu hatları yapıyor. Hatta Many Tünelinde demiryolu döşenmektedir. Many Tünelinde otomali demiryolları üzerinden taşımak planlanmaktadır.

Tüm dünyada yüksek sürat demiryolu bu kadar önem kazanmış bizim bundan dönmemiz cinayettir. Bizim hali hazırda bir tek yüksek sürat demiryolu hattımız yoktur. Biz 1970'li yıllarda, ki 1965 yılı sonrası projelerinde, demiryolu ışıah için bir master plan hazırladık. İstanbul-Ankara demiryolu bu projelerin başıdır. Zaten Türkiye'nin en ekonomik faaliyetleri, aşığı yükün %60'ı bu caddenin içindeydi. Eğer Ankara-İstanbul demiryolu rantabildi değilse, dünyadaki bütün demiryollarını söksek lazımdır. Ankara-İstanbul demiryolunun durdurulmasını önümüz, durdurulması naki ödeyecek, biliyoruz. Ben bunun kavıması aç-çek yapıyorum, yapmaya da devam edeceğim. Ve bu demiryolunu bırakmak geri zekâlılık diyoruyum. Yanarım bu demiryolunun yapılmayışına. Şimdiye kadar yapılmıştı bide. Bugün 600 30 tren kalkıyor, yapılabildi 194 tren kalkacaktı. Abdullahi devrinde güzergahı yapılan ve bu 100 senelik hatla, yeni projeye Ankara-İstanbul arası 2,5 saat ineecekti. Gerçi bizim baktığımız sürat bu değildi ama 2,5 saat içinde 600 km sürat. Japonya'da bunun çok güzel misallerini görür. 500 km lik mesafeyi 2 saat 36 dakikada geçiriyorlar. Bizim halen 577 km. olan bu hatta, proje yapılabildi 114 km. kısılarak 463 km. ye ineecek ve yüzde 195 çift tren kalkacaktı.

Bu proje Türkiye için şahdaman mahiyetindedir. Çek bu gabuk kendini ödendir. Buna ödünce para bulmak da söz konusu değil. Zaten Türkiye'de büyük paralar bir iş için bulmak zor. Bize bunları ayırmıyor. Bizim müdahalelerimiz bu işi yaratacaktır. Şiz kaldırımlarına verdiginiz paraları buna verseydiniz bu mesele bitmişti. Buradan istikrarlı yılların Türkiye'ye bıraktığı faturalardır. Ayrıptır, gühahır.

E. TIGLAY: Arifiye-Sincan demiryolu projelerinden yazmıştınız işi şöyle bir neden gösteriliyor. Demiryol, ki, İkinci Boğaz Köprüsü ihalesine katılan ama kazanamayan diğer konsorsiyuma apar-topar alırdı otomali projeksi vermiş. Üstelik köprü için yataridim geçici teminatlara bekmesinler diye. Otomali ödünce sonra döndürölme ne gerek var demmiş. Gerekçe bu ise, son derece komik ve ilginç değil mi?

S. Demirel: Ben aslında dışarıdan ödünce para alarak Türkiye'ye o yıl yapılmaması karsıyım. Türkiye'de o yıl yapacak müteahhitlik vardı. Ama bu arsa birseye parmak baskamı iletiriyor. Şiz inşaat sanayine değindiniz. Oysa müteahhitliklerin de perisan durumunda. Devlete iş yapan müteahhitlerin aylarca parası ödünce. Müteahhitlerin devletten milyarlarca alacağı var. Müteahhitlik müessesesi iş Libya'da öldürdü. Libya çok büyük yükleri getirdi müteahhitliklerin. Şimdi Türkiye Libya'dan daha kötüsünü yapıyor kendi müteahhitine.

E. TIGLAY: Ulaşım konusunda çok yaygın ve etkin bir kampanya başlatmıştınız diñünceyorduz.

S. Demirel: Önmümüzdeki günlerde ben de bu konularda peyve açıklamalar yaoacağım.

E. TIGLAY: Sevinçtir.

S. Demirel: Türkiye'nin başını suyun üstüne kaldırması epey laf du-yacaktır. Ama biz söyliyoruz kafalar suyun altında. Aslında meslek kuruluşlarını ele alacağız konular bunlar.

E. TIGLAY: Meslek alanımızın sınırları içindeki konulara dayalıdır ve cidiyetle ele alınır. Bu görüşmemizden de oldukça yararlandığımızı belirtmek isterim. Gösterdiğiniz kahvaldı dolayısıyahın ve Öz mensubu arkadaşlarımız adına teşekkür ederim.

S. Demirel: Ben de sizinle görüşmekten memnun oldum. Ne zaman isterseniz benimle görüşebilirsiniz.

Erdal İnönü: “Dedikodular ve Yolsuzluklar Ayyuka Çıktı”

E. İNÖNÜ: Yerel yönetimlerin konusunda sosyal demokrat bir parti olarak, ANAP'ın başlangıçtaki yaklaşımını olumlu karşıladım. Yerel yönetimler daha fazla yetki vermek, onların halkın günlük sorunlarıyla, yerel sorunlarıyla daha yakından ve daha bilgili olarak uğraşmalarını, alsında iyi bir yoldur. Sosyal Demokrat Beldeci-lik, alkele bu yolu açmıştır. Geçmişte iyi örnekler de verilmiştir. Yalnız tabii bunu yaparken, yerel yönetimlerin başkala bulunan insanların iyi yetiştirilmesi insanlık, kültür değerlerini önem veren insanlar olması gerekir. Sonrada denetimiz bırakılmamalı gerekir. Şimdiye kadar böyle geniş mali imkanları kullanmaları yet-killere, bidenbire akillardan geçmeyen olanakları verip onun sonra hiç denetim yapılmazsa, bu insanlar ne yapacaklarını bilemez hale gelirler. Bu olanakları kullananlar, kendilerini, dostlarını zengin etme yolunu tutarlar. Bunun başında örnekler gerekir. Yerel denetimlerin ve beldeciyetlerin parti kararlarını bir tarafa bırakarak, tartışarak konuşup çıkmaları çıkartmaları gerekir. Dedikodular, yolsuzluklar ve gerekler ayyuka çıkartılmalıdır. Şimdi bu bakımlardan tam tersi bir yolda gittiklerini görüyoruz. Ama o da yanlış. Bir beldeciye başkanının, sürkü yanlış iş yapılmıgörmüşe yapılabilecek şey o beldeciye başkanının denetim görevi, görevden almak, neyse sorun, orada özmektir. Onu yapmayıp, şimdiki bu yetkileri, daha fazla fazladır, geri alma yoluna gittiklerini görüyoruz. Yalnız bu sizin söyledikleriniz, daha olmadı. Böyle bir yazı tasarrufla meslece gelmiş. Orada gördüm. İman planında değişikliği yapma yetkisinin şimdi tekrar başkanlığı verilmesi için girişimler var.

Y. GÜRSEL: Şimdi tabii. **E. İNÖNÜ:** Evet o da yanlış. Çünkü maksat o değil, maksat gene işi bilenlerin, ihtiyacı görenlerin, uzmanların birlikteli yapması, ama denetimle yapmaktır.

Y. GÜRSEL: Efendim bu da çok ilginç; sizin de çok yakından bildiğiniz bir örnek vermek istiyorum. Mağsa'da Konak semtinde park var. Şimdi bu parka bir iş merkezi kuracaklar; korukun bir olay. Şimdi Ankap'ta Beldeciye planında müdirlüğü bu projeye bayır diyor. Ananket Meslek Bilmar Komisyonu bayır diyor, Meclis bayır diyor. Öyle bir yetki var ki Ananket Beldeciye Başkanında, meclisin bayır dediği bir plana evet diyor ve resen başlatıyor. Yani meclis denetlemiyor başkan. Dolayısıyla başkanın denetlemesi değil, böyle çarpıtlım bir yetki anlaşıldığını kaynağıyoruz. Ama o parkın gimesi ilüçü bir olay. Çünkü arsa, uzun Mağsa vadisinin şehrin bağları noktasıdır. Yarı bu de katihiyyor; yetkililer yerel yönetimde emalmıdır ama yetki kendi kendini denetleyebilecek bir mekanizma da olmalıdır. Bugün 3030 sayılı yasa, Cumhuriyetin başında ve Başbakanı olmayan bir yetkiyi veriyor beldeciye başkanına.

E. İNÖNÜ: Evet bu yetkiyi sorumsuzca kullandıklarını görüyoruz. Örneğin şimdi bana aktardığınız bu otomali projesi, boydiler. Eski bir şehrin üzerinde otomali, her tarafı kump dokup düzelttikten sonra çıcağırm, hiçbir şekilde savunulamaz. Otomali arka o şehrin etrafında çevre yolu alarak kalyorlar. İçeriye başka türlü giriliyor. İstanbul'un metro projesi hala şekillenmedi, gördüğümüz kadardır. Bilmiyoruz bu konudaki son durum nedir? Ama böyle bir otomali her şehrin tarihi mirasını tahrip etmek, hem de ortaya çıkacak astronomik spekülasyon olanaklarını birkaç kişi arasında paylaşmak, son derece tehlikeli bir yaklaşımdır. Bunun düzeltilmesi, bu hesapların sorulması, spekülasyonlara ortak olanların meslece karılması, bütün bunlar bir yolla uğraştıracaktır. Onun için daha başında bu yola girmeliyiz. İstanbulluların hem rahat yaşama-ları, hem ruhsal sağlıklarının korunması bakımından son derece önemli. Çalışmalarında bu gerekleri iyi anlattınız, böyle spekülasyon bir daha başından engellenmiş olur. Diğer sorunuz hangisidir?

Y. GÜRSEL: Efendim bir de şöyle bir örnek var. Sayın Beldeciye Başkanı, “İstanbul Olimpik köyünü Mağsa'da mimara verdim”, ya da “Boğaz planlarını İngilizlere verdim” diyor. Bu Türk mimarları olarak bu ve benzeri konulardaki uzmanlığımıza güveniyoruz. Bu güvenimizin sayısız örneklerini biliyoruzsun. Bu anlamda Sayın Beldeciye Başkanının beyanları dikkat bulmuyoruz. Bu konudaki düşünceleriniz de bizim için iyi gösterici olacaktır.

E. İNÖNÜ: Evet, ben zaman zaman, gösterişçi yapmaktır diye düşünüyorum. İstanbul'un tarihi, İstanbul Beldeciye Başkanının da kapıldığı bir konudur. Nedense ben yöneticilerimiz, Türkiye'de gerek uzman bulundugunu fark edemiyoruz. Halbuki kendileri, o iş başına geçtiklerinde kendilerini, dünyanın en ileri ülkelerinin beldeciye başkanları düzeyinde görüyorlar. O yerlere gelirken, elbette Türkiye'deki eğitimleriyle bidenbire gelirler. O makama geçince de, diğer uzmanlık dallarındaki insanları Türkiye'ye bulup çalıştırarak sanarak başla yerlerden getirmek hevesli oluyorlar. Bu da son derece yanlış bir tutumdur. Bir işi de serbest düşüncemektir, kendine güvensizlikten kaynaklanıyor. Türk mimarları, bütün dünyada şeref kazanan mimarlar. Her yerde yarışmalar kazanıyorlar. Birbirinden güzel eserler yapıyorlar. Türkiye'deki bir mimari proje yarışması, daha doğrusu bir tarihi eserin ele alınışı, hiç bir yarışma yapılmadık, Türk mimarına danışmadan, kendi yetkisine dayanarak, yabancı bir mimara bırakılmıyor. Bu bir şekilde savunulabilecek bir davranış. Ayrıntılıyla bilmiyoruz ama, niye bir yarışma yapılmıyor, niye mimarların masası danışıyorlar, bunları sormak isterim.

Y. GÜRSEL: 28. Bu konuda bir şey sorabilir miyim? Olimpiyatları alsında, tüm dünyadan insanları kaynaştığı bir etkinlik ve iletişim organizasyonu. Bu anlamda İstanbul'da bir Olimpik Köyü yapılması söz konusu olduğunda, bu projeyi yabancı bir mimara yaptırılması ne derece doğrudur? Bu proje ülkemizin mirasını simgeliyebilir mi, hizi temsili edebilir mi?

E. İNÖNÜ: Simeyleyem. Ben buna kendine güvenmek meselesi diye bakıyorum. Kendine güvencimmi tabii her bir sahada ele almamız gerekir. ANAP'ın başlangıçta bir şekilde oluşturduğu kendine güvenmek meselesi halkımız, ticari açgözlülüğe bir heskele boy çıkırtırdığı şeklinde alandı. Bu işi de bir karar kalmamalı Kendine güvenen insan, mimarlık alanında da kendine güvenmeli, Olimpik köyü yapılmaması da kendine güvenmeli. Ancak şunu söyleyem ki herşeyin en ufak ayrıntısına kadar baş yapacağı diye bir yaklaşımda da doğru olamaz. Örnek ülkelerin birbirleriyle iletişimlerini, birbirleriyle temasını ve etkilemlerini çok ileri bir düzeye vardırdıkları. Kültürel, bilimsel, sanatsal projeleri yarışmaları yapıldığında, kazanan projelerin ağırlığı, bir kısmını bir Avusturyalı mimar yapılabılır, bir kısmını bir Türk mimarı yapılabılır. Birlikte çalışabilirler. Ama mesele, o düzeye olduğumuz ananabilir, o inancı göstecek şekilde yaklaşılmazdır. Olimpik köyünü yabancılar da yapılabılır, ama bunun esen tasarrufları, esen yaklaşımları, yönetimini ve planlamasını bu yapılabılır, kaçkı yabancıların katkı almazlıy. Böyle yapılabılır, olduğu gibi birisine ilade edecek o zaman problem ortaya çıkar. Biz yalnızca arsa vermiş oluruz. Başkaları da orasını, kendine rekamları, hizi temsil edebilir.

Y. GÜRSEL: Şimdi söz konusu olduğunda inandırıcılığı bir gelişme daha var. Taksim, Üsküdar Kadıköy ve Beşiktaş meydanları arasında sayı yeri ve yabancı mimar arasında sınırlı bir yarışma çıkartılıyor. Sizin de belirttiğiniz gibi Türk mimarlarının uluslararası yarışmalarda kendilerini iletispatlayacak güce sahip olduklarını inanıyoruz. Ve bu gibi yarışmalar, şu andaki korkunç yatırım olanaklarıyla birlikte düñünümüzde, ülkemiz mirasını geliştireceğine inanıyoruz. Ancak bu ile ilgili kuskularımız var. Özdamız üyesi olan jüri üyelerinden, yarışmanın şartlarını ve niteliğini kendileri dışında değitirmişinden doğan tepkiler alıyoruz. Tüm meslektaşlarımızla birlikte bu konuda önmümüzdeki günlerde kamumoyuna yönelik tutumumuz göstereceğiz. Olaydan haberdar olan bütün Türk mimarları tepki gösteriyorlar. Bu gelişmeye bağlı olarak bir de saptama yapmak istiyoruz.

Ortadoğu ülkeleri ile ilişkilerimizde, nedense hep

müteahhitlik ve tasarluluk hizmetleri destleniyor. Oysa teknoloji ve teknik bürömların proje bazında destlenile, teknoloji yararını, büyüme ve kapsamlı bir yatırım yapılabilecek. Gelişmiş mimari bürömların o kadar başarılı olmaları ve yoksul brakyoruz ki... Üstul elile politikaları bu bürömların hizmetlerini hiç gözetmeme alıyormuz. Bu konuda bugünkü düşüncemiz, değicek yıllar için de anlamlı bulduğumuz işi öğrenmek istiyoruz işi veriseniz.

E. İNÖNÜ: Tabii tabii, memnuniyetle. Ben de bir mimar arkadaşımın, uluslararası proje yarışmalarına girmiş bir mimar arkadaşımın duyduğum bana benzer şeyler. “Bizim projemizi alda da beğendiler, ama kendi mimarlarını vermek için bir türlü kabul etmiyorlar. Bir kabul ettirsek onun sonra daha yaralı şeyler yapılabılır. Kendi sanayimizde o oraya götürülebilir çünkü. Şiz çizerken, şöyle olsun, böyle olsun diye talimat vericeğiz ve o surette de alınırlar. Bu beğeniler beğenilerle micedenim simdiiki alınırlar” diye anlatıyor. Ve bunlar hep uluslararası micedenim simdiiki alınırlar. Micalet teknik sahalarla oluyor artık. O zaman eline imkan geçen beğeniler başkalarını, kendi uzmanlıklarını destlenile tabii uluslararası düzeyde getirmek partıyla şgerekir. Sayın DA-LANI'da bu bunu anlatmak çok yararlı olur.

Y. GÜRSEL: Efendim çok yakınlızi aldık. Son olarak bir konuya daha değinecek istiyorum. **E. İNÖNÜ:** Buyrun.

Türk mimarları, bütün dünyada şeref kazanan mimarlar. Her yerde yarışmalar kazanıyorlar. Türkiye'deki bir mimari proje yarışmasını, daha doğrusu bir tarihi eserin ele alınışı, hiçbir yarışma yapılmadan Türk mimarına danışmadan, kendi yetkisine dayanarak, yabancı bir mimara bırakmak, hiçbir şekilde savunulamayacak bir davranış.

Y. GÜRSEL: Efendim, bizim nasıl Roma'daki kültürel birikimden yararlanmak hakkımız varsa, İstanbul da bu anlamda uluslararası bir niteliğe sahip. Ama bugün İstanbul'un kültürel mirası, uluslararası bir sorun.

Aslında İstanbul'un, Boğaziçi'nin harap olması, doğasının kıyma uğramasına neden olarak, halen birinci Boğaz Köprüsünü görüyoruz. Çünkü birinci köprü, Avrupa sermayesinin belli bir kenti ticari açıdan anlaysının gereği idi. Köprüden demiryolu değil, TIR geçirdiler. Böylece Ortadoğu ticaretini kontrol eden bice de 20 bin tane TIR satıldı. İste bu amaç uğruna, İstanbul'un Boğaz boyunca planlız bir şekilde gelişmesine çok yumulu.

Ama şimdi görüyoruz ki, Beyoğlu-Tarihiyayı yıkmaları konusunda, uluslararası bir sorun. Bütün dünyamızın içinde olun kuruluşları var. Aşa Han Vakıfı yıkılmaya karşı çıktı. Kreuzberg'in yenilenmesini öngörenler S.T.E.R.N. karşı çıktı. Anıtlar Yüksek Kurulu'na bu doğrultuda mesajlar gönderdik. Demek ki tarihi kentlere, dünya kitiirli açısından sahip çıkmak gibi bir duruma karşı çıkıyorlar. Bu yüzden de Kreuzberg'e Beyoğlu'nı kırmak işin etmektedir.

Acaba İstanbul'daki sosyal demokrat meclis üyelerine ve parlamenterlere, bu kardeşliğin sağlanmasında öncüllük yapmaları için bir işaret verebilir misiniz? Çünkü Beyoğlu'da uluslararası bir simge olarak artı. Mimarlar Odası olarak hazırladığımız, İstanbul'un tarihi beldelerini içeren ve Beyoğlu-Tarihiyası'nın bir türzen ve kültürel bölgesi olarak korunup değitirmesinin önüne bir projeyi, su anda Berlin'de, Berlin'in 750. kuruluş yıldışını dolayış ile sergiliyoruz. Ayrıca siz de imalatçılarımız dolayış kampanısı olarak uluslararası düzeyde yürütülmüştür.

Kültürel dayanışmanın uluslararası niteliğini içeren iki bölgenin kardeşliğin sağlanması için, Beldeciye Meclisi ve İstanbul parlamenterleri düzeyinde linza toplamak gerekliyor. Böyle bir işaret bekliyoruz sizde. Bu konuda mimarların müdacaatları yeterli olmuştur.

E. İNÖNÜ: Bu kardeşliğin birinden fazla olabilir mi? Beyoğlu acaba başka bir yerde kardeş olmasın şimdiye kadar?

Y. GÜRSEL: Hayır efendim, böyle bir durum yok.

Yıkılmak yok edilmek istendiği için kardeşliş olduğu besbelli.

E. İNÖNÜ: Ben Kreuzberg'i görmüştüm Berlin'e gittiğimde. Oradaki Türk inşaatçılarının konuşurken orada HFD diye bir teknik kurum vardı. Onları değitiriyorlardı. Kreuzberg'e de götürmüşlerdi. Orası bir çok yerli bakiyetler vardı. Türk köyü, yahut kasabası sekinde. Aynı zamanda yıkılmaya yüz tutmuş bir hali de var ama değitiriyorlar elleri. Kurtarmak istiyorlar elleri. Tabii şimdi dünyada, bütün şehirler, olduğu gibi korumak; Roma'da İkon'un müdirdi vardı bilirsizin herhalde, onu ziyarete gittiklerim o beni değitirmişti. Orada bariz bir şekilde görüyoruz. Dar sokaklardan geçiyorsunuz bazen ama, o sokakların genişletmek için oraları evleri yıkıyama girmiyorlar. O anlayış çok arık. Olduğu gibi korumak daha insanlık bir yaklaşımdır. Elbette Kreuzberg'e Beyoğlu'nun kardeşliş kılabiliriz, bu yolla her iki de tarihi mirasların koruyabilmeyi ve güzelleştirebiliriz, buna katkıları olabiliriz memnun olurum. İstanbul Beldeciye Meclisi'nde arkadaşlarımız da, herhalde bu görüştü arkadaşlarımız. Onların da bu konu üzerinde durmaları rica ettiğimi herhalde iletilebiliriz.

Y. GÜRSEL: Çok teşekkür ediyorum. Mesleğimiz ülke yarınama, kamu yararına yürütülmesinin sorumluluğunu taşıyoruz. Bir meslek kuruluşu olarak bize söyleyeceğiniz, önerileriniz, tavsiyeleriniz var mı acaba?

E. İNÖNÜ: Tabii. Mimarlar Odası'nın, yahut mimarların toplum mesleleriyle çok yakından ilişkilerinin olduğunu. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde hocalığımın başlayarak, mimarların her konuyla ne kadar ilgilendiğini anladıklarını görmüştüm. Ben so zaman kendi kendine düşündüğümde, şöyle bir sonuca varmıştım. Mimarlar, sanayi ve aynı zamanda teknik insan olarak, öteki sanatçılardan farklı bir durumdur var. Çünkü sanat eserlerini yapıyor eserlerini tıra edebilen bir iş, meydan çıkılabilecek için, kendi gücünü aynı gücüne uğramak zorunda kalyorlar. Tek larına bir tual alıp onu boyuyorlar, akıllarından geçen bir projeyi e haline getirebilmek için şehrin bütün yapıyla uğraşmak ve bir de yerleşmiş, bazen ters olan anlayışlara mücadele etmek zorunda kalyorlar. Onun için ister istemez toplum sorunlarıyla, toplum gelişmesi, geleceğileyi ilgillemeye başlıyorlar. Hatta buna kendilerini o kadar kapıyorlar ki, ası yapmaktır istedikleri herşeyi güzeleştirmek yapı insanlara konut yapmak meselesini unutuyorlar. Ama umarım ki, sizler, genel mimarlık mesleğini unutmadan bu en işi içinde Türkiye'de nasıl gerçekleştirilir, onun carlerini buluyorsunuzdur. Bulmak için uğraşıyorsunuzdur. Demek istiyorum ki, gerekten, topluma en içice olan meslek dalı mimarlık. Bir kusur; herkesin, herşey önünden geçişi binada görüyoruz. Buna mukabil, bütün bürge yapıtırsanız, herkeşe yalrı boyu, nesiller boyu ziyafet çekiyorsunuz. İnsanları yuyceliyorsunuz. Son derece sorumlu bir meslek, onun da çok büyük.

Ama umarım ki, sizler, genel mimarlık mesleğini unutmadan bu en işi içinde Türkiye'de nasıl gerçekleştirilir, onun carlerini buluyorsunuzdur. Bulmak için uğraşıyorsunuzdur. Demek istiyorum ki, gerekten, topluma en içice olan meslek dalı mimarlık. Bir kusur; herkesin, herşey önünden geçişi binada görüyoruz. Buna mukabil, bütün bürge yapıtırsanız, herkeşe yalrı boyu, nesiller boyu ziyafet çekiyorsunuz. İnsanları yuyceliyorsunuz. Son derece sorumlu bir meslek, onun da çok büyük.

Ama umarım ki, sizler, genel mimarlık mesleğini unutmadan bu en işi içinde Türkiye'de nasıl gerçekleştirilir, onun carlerini buluyorsunuzdur. Bulmak için uğraşıyorsunuzdur. Demek istiyorum ki, gerekten, topluma en içice olan meslek dalı mimarlık. Bir kusur; herkesin, herşey önünden geçişi binada görüyoruz. Buna mukabil, bütün bürge yapıtırsanız, herkeşe yalrı boyu, nesiller boyu ziyafet çekiyorsunuz. İnsanları yuyceliyorsunuz. Son derece sorumlu bir meslek, onun da çok büyük.

Teşekkür ederim beni görmeye geldiğiniz için.

Y. GÜRSEL: Biz teşekkür ederiz.

